GERÇEĞİN SESİ

İngiltere'deki Türkiyeli İşçilerin Aylık Politik Gazetesi 15p. Yıl: 1 Sayı: 3 1Aralık 1983

mahkum oldular ama teslim olmadılar

DÜNYA İLERİCİ KAMUOYU TÜRKİYE BARIŞ SAVAŞÇILARINI SELAMLIYOR!

Barış Derneği yöneticilerinin ağır hapis cezalarına çarptırılması geniş tepkilere yolaçtı...

İnsanlığın en yaşamsal savaşımını, barışın savunulmasını ülke gündemine sokarak, yiice bir görevi yerine getirmiş olan, 12 Eylül'den sonra Cunta mahkemelerindeki tutumlarıyla halkımızın onurlu evlatları ve yüz akları olduklarını kanıtlayan Barış Derneği yöneticileri yüz karası bir kararla 5-8 yıl ağır hapis ve 32 ay sürgün cezasına çarptırıldılar.

Barış Derneği yöneticileri sıkıyönetim komutanlığının ısrarlı istemi sonucu 26 Şubat 82'de tutuklandılar. Askeri mahkeme daha önce iki kez delil yetersizliği nedeniyle Barış Derneği hakkında dava açmayı ve yöneticileri tutuklamayı reddetmişti. Mahkemenin bu tutumunun nedeni 24 Haziran 82'de başlayan dava sırasında ortaya çıktı: Barış savaşçılarını yıllar öncesi Çar Petro'nun yazdığı vasiyetname gibi saçma sapan delillerle suçlamaya kalkışıyorlardı. Hepten gülünç bir duruma düşmemek için savaş hali usulüne göre yargılamayı sürdürdüler. Bunlara karşın Cunta uluslararası dayanışmanın gücüne boyun eğdi ve bir yıl kadar önce Barış Derneği yöneticileri serbest bırakıldı; ancak mahkeme tutuksuz olarak devam etti.

Ülkemizin Amerikan Jandarmalığını üstlenmesine halkın örgütlenerek karşı çıkmasından ölümüne korkan Cunta her ne pahasına olursa olsun Barış Derneğini kapatmaya, yönetici kadroları mahkum etmeye kararlıydı. Bunu gerçekleştirmek için askeri mahkeme yargıçlarını da değiştirdi, MHP'ye yakınlığı ile tanınmışları atadı.

Düzmece 6 Kasım seçimlerinden sonra, özellikle Cuntanın yedek partisinin çoğunluğu kazanması karşısında ülke ve dünya kamuoyunu " demokrasiye dönülüyor" yaygarasına inandırmaya çalışan çeşitli çevreler özellikle Barış Derneği ve DİSK davalarında Cunta nın bir " jest " yapmasını böylece üstlendikleri uğursuz görevi kolaylaştırmasını umdular.

Ama Cunta tam tersine bir jest yaptı. Demokrasiye dönülmekte olduğuna inanan safdilleri uykudan uyandırıyordu Cunta sanki. Davanın sefaleti ve gülünçlüğü son oturumda bile sürdü, davanın sanıklarından, T K P üyesi olduğunu söyletmek için aylardan beri işkence yapılan tanınmış ressam Orhan Taylan duruşmaya getirilmedi. 8 yıl hapis cezası gıyabında okundu.

Cuntanın insan haklarını ayaklar altına alan bu çağdışı uygulaması ülke içinde ve uluslararası düzeyde tepkilere yol açtı. Dünyanın en yığınsal örgütü Dünya Barış Konseyi olayı şiddetle kınadı.

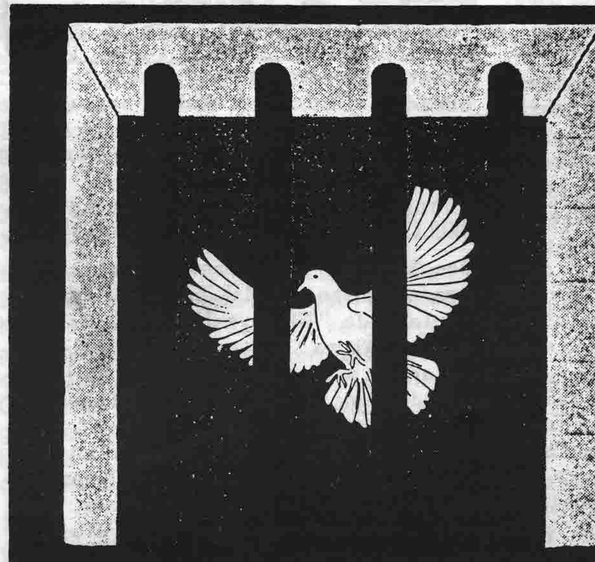
Olay İngiltere'de de geniş tepkilere yol açtı. Türkiye barış savaşçıları ile dayanışma her alanda yükseliyor.

ulusal çapta bir direnişi örmek

Halkımıza üç yıldır kan kusturan faşist generaller Cuntası 6 Kasım seçimleri ile birlikte yılanın deri değiştirmesi gibi maskesini değiştiriyor. Bugün de iktidarı elinde tutmaya devam edenin yine aynı faşizm yılanı olduğunu, ilerici güçler için açık olan bu gerçeği "sivilleşme" beklentisinde olan herkese açıklamak önümüzdeki en önemli görevler arasında duruyor. Sorun yalnızca Evren'in Anayasada belirlenen yetkileriyle yedi yıl Cumhurbaşkanı olarak kalması ya da Cunta yönetiminin Cumhurbaşkanlığı Konseyi adını almasından ibaret değildir. Cunta dayattığı Anayasa ve diğer yasalarla kendi erkini, faşizmi kurumlaştırmak istemiştir. Bu Anayasa ve ona bağlı tüm yasalar (Sendikalar, Basın, YÖK v.b.) iptal edilmedikçe, faşizm koşullarında, süngü altında yapılan seçimler halkın iradesini özgürce dile getirebileceği demokratik bir ortamda yenilenmedikçe başımızda faşizm yılanı çöreklenmeye devam edecektir.

Halkımız seçimlerde faşizme "hayır" demiştir. Her yönüyle Cuntanın has Partisi olarak seçimlere giren MDP'nin yediği şamar bunu herkese göstermiştir. En başta bu durumu saptayarak faşizme karşı yığınsal, ulusal çapta bir halk direnişi için potansiyel bulunduğunun altı çizilmelidir.

devamı 2. sayfada

BARIŞ SAVAŞÇILARINA VE TÜM POLİTİK TUTUKLULARA ÖZGÜRLÜK

direnişi örmek

başı 1. sayfada

Ancak 'tercihsizlik' ve Cuntanın baskı ve tehditlerinin yanısıra, oyların Cuntanın diğer iki yedek partisinde 'ehven-i şer' mantığıyla verilmesinin üzerinde tüm ilerici güçler düşünmelidir. Halkımızın anti-faşist eğilimini Cuntanın alternatifleri çerçevesinde dile getirmiş olmasının nedeni en başta ulusal demokratik bir anti-Cunta alternatifin ortaya konamamasıdır. Sol güçlerin halkın gözünde gerçek alternatif olmalarını sağlayacak ve burjuva muhalefetinin kararsız tutumunu kıracak bir birliği hala oluşturamamış olmaları faşizme karşı savaşımın başarısı önünde, aşılması gerekli başlıca bir sorun olarak durmaktadır.

Önümüzdeki dönemde bir önemli görev de, bir yandan doğabilecek yeni olanaklarda, Cuntanın yeni hükümetinin özünde Cunta karşıtı oylarla oluşması nedeniyle olası yalpalamalarından yararlanırken, öte yandan legalist düşlere ve "yumuşak iniş" hayallerine karşı amansız savaşmaktır. Cuntanın bazı emperyalist çevrelerin desteğinde burjuva muhalefete verebileceği kimi güdük ödünlerin "demokrasiye dönüş" olarak tanımlanmasına izin verilemez.

Ülkemizin, halkımızın faşist Cunta rejimine Anayasası, yasaları, gizli ikili anlaşmaları v.b. ile kesin son verecek, barışı ve ulusal bağımsızlığı savunacak, eksiksiz tüm demokratik hak ve özgürlükleri yaşama geçirecek bir iktidara gereksinimi var.

YALÇIN GÜN

BİR YÜZ KARASI DAHA!

SALİM GÖREN

ABD emperyalizmi, Türkiye'deki faşist Cunta ve onların emrindeki Denktaş yönetimi, Kuzey Kıbrıs'ta "bağımsız" cumhuriyet ilanı ile yeni bir serüven başlattılar. Cuntayı ve Denktaş'ı yalnızlaştıran, ABD emperyalizminin ikiyüzlülüğünü açıkça sergileyen bu olayın gerçek nedeni, Kıbrıs sorununun NATO'nun emellerine uygun düşmeyen bir biçimde çözülmesi olasılığının belirmesidir.

Gerici güçler, 2. Dünya savaşından beri Kıbrıs adasını bir NATO üssü haline getirme planını gerçekleştirmeye çalışıyorlar. Önlerindeki engel başta Kıbrıs halkının ezici çoğunluğu ve ilerici insanlıktır. Emperyalizm bu yolda çok acı çektirdi Kıbrıs halkına. Milliyetçilik duygularını kışkırtarak halkları birbirine kırdırdı düşman etti. Sonunda, Kıbrıs'ın bağımsız, bağlantısız, tüm yabancı üslerden arınmış iki toplumlu bir federe devlet olması, ve bunun Birleşmiş Milletler gözetiminde toplumlararası görüşmeler yoluyla gerçekleştirilmesi gerek Kıbrıs halkı (Türk ve Rum) gerekse ilgili ülkeler halklarınca benimsendi.

Özellikle, bu yılın gelişmeleri, Birleşmiş Milletler'in Genel Sekreter Cuellar'a yetki vermesi ve onun da tüm taraflara uygun düşecek öneriler geliştirmesi sorunun çözümü yolunda önemli adımlar oldu. Ne var ki, başta ABD emperyalizmi ve NATO, onların Türkiye'deki, Yunanistan'daki ve Kıbrıs'taki uzantıları bu gelişmeden hiç de memnun değildi. Adanın Türk ve Rum örgütlerinin desteklediği bu öneriler, her iki kesimdeki gerici güçler tarafından sürüncemeye sokuldu, engellendi. Bu durumu fırsat bilen Denktaş yönetimi "mesele çıkmazdadır, bağımsızlık ilan etmekten başka çare yok" aldatmacasıyla ve Türk kesiminde yürütülen yaygın bir milliyetçilik, Rum düşmanlığı kampanyasıyla ayrıca yoğun baskılar altında yeni devletin bağımsızlığını ilan etti.

Gerçekten bu karar alınmadan bir iki gün önce Cunta nın "olağanüstü hal yasası"nın aynısı KTFD meclisinden geçirildi. Bu karar oylanırken, 40 milletvekilinden muhalefetteki 19 tanesi yasanın yeterince görüşülmesi engellendiği gerekçesi ile protesto için sessiz yürüyüş yaptı. Bağımsız Devlet kararının alınacağı gün Kuzey Kıbrıs'ın dış dünya ile ilgisi kesildi.

Kıbrıs sorununun, halkların istemi doğrultusunda çözümünü daha çıkmaza sokacak olan bu girişim uluslararası planda gerekli yanıtı aldı. Ne var ki ABD ve Kıbrıs'ın "eski sahibi" İngiltere görünüşü kurtarmak için yarım ağızla Cunta'dan "Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'ni tanıma kararını geri almasını istediler ama bu konuda fazla ısrarlı olmadılar; fiili duruma göz yummayı yeğliyorlar. Çünkü şimdi ABD-Cunta-Denktaş çetesinin elinde şu koz var: Kıbrıs'ın bir NATO üssü olması için kapı aralamayacak çözüm önerileri karşısında "Görüşmelerden sonuç alınamıyor,'bağımsız devleti'

Devamı 3. sayfada

OKUYUCU MEKTUPLARI

Gerçeğin Sesi
BGM BOX 2753
LONDON
WC1N 3XX

İSMİ CİSMİ OLMAYANLAR

Bundan birkaç ay önce Londra'da bir konferansın hazırlığı başlatılmıştı. Seçimlerden bir gün önce 5 Kasım'da İngiltere'de dört alanda kurulu ve bütünlük içinde çalışan Sendikal, Barış, Bilim-Sanat-Düşünce Özgürlüğü ve Kadın dayanışma komitelerinin sekreterleri tarafından açıklanmıştı. Bunu duyan ve kendi dışında yapılan her şeye tepki duyan "İşçinin Sesi" grupçuğu bu konferansa olan ilgiyi dağıtmak ve İngiliz demokratlarını şaşırtmak amacıyla bir hafta öncesi için ayrı bir konferans düzenlediler. İngilizlerin katılımını sağlamak için önce bu konferansın Türkiye Dayanışma Kampanyası ile ortak düzenlendiğini, Devrimci İşçi'nin katılacağını ilan ettiler. Daha sonra altı Türkiyeli katılımcı ismi ile çağrı çıkardılar. Her iki konferans için yayınlanan davet mektubunun aslını yolluyorum ve bunları basmanızı rica ediyorum. Birinci çağrıda ilan edilenlerin tümü konferansa katıldı. "İşçinin Sesi"nin ilan ettiği 6 kişiden ilk 4'ü toplantıya gelmedi. Sonunda bu

Behice Boran, forme of Turkey (TİP)	Ahmet Kacmaz, President Turkish Socialist Worke Party (TSIP)
Enis Coşkun, Genera	Mihri Belli, President Turkish Labourers Party
Kemal Daysal, Execu	Yucel Top, Representati DISK abroad
A. Muhtar Söküöü, P	Gultekin Gazioglu, Pres Turkish Teachers Associ (TOB-DER)
Nil Yalter, painter	Huseyin Yildirim, lavye Kurdish Workers Party
Serdar Can, represen	Dogan Ozguden, Journal
Vasıf Öngören, Play	
Zülal Kılıç, Genera	

uydurma konferansın tamamlanması için bırakın ilerici hareketin arasında, kendi toplantı ilanlarında bile ismi cismi olmayanlar konuşturuldu. R. Yürükoğluna varana kadar.

M. Kaya-Londra

OKULLARDA ÇALIŞMAMIZI ARTTIRALIM

Ben 5 Kasım konferansına katıldım, orada yapılan Gençlik hareketi konulu toplantıda "Türkiye İlerici Gençliği ile Dayanışma Komitesi"nin kurulması kararının alınması beni çok sevindirdi. Burada gençlik arasında çalışmanın gerçekten büyük potansiyeli var. Ben Essex Üniversitesinde dağıtılan beş sayfalık bülten ile bu hafta yapılan çalışmaları aktarmak istiyorum.

Essex Üniversitesi Öğrenci Birliği bünyesinde kurulu Türkiye Dayanışma Derneği (TDD), Türkiye halkı ile dayanışma haftası düzenledi.

Hazırlanan programa uygun olarak 22 Kasım günü 1 Mayıs 77 ve TKP, Barış Derneği ve DİSK davalarını içeren video filmi gösterildi ve Sadettin Yumuşak İGD İngiltere temsilcisi olarak bir konuşma yaptı.

23 Kasım günü yol filmi gösterildi.

24 Kasım günü, Colchester Kadınlar Gurubu ve TDD "Türkiye'de Kadınlar" konulu bir toplantı düzenledi, Kadın Dayanışma Komitesi'nin davet edildiği toplantıda İKD temsilcisi Ayşe Satış ve Komite Yönetim Kurulu Üyesi Akgül Baylav Türkiye'de verilen savaşımı anlattılar.

Şimdi Üniversiteden Türkiye'deki tutuklulara yeni yıl kartları ve faşist Cuntaya protesto mesajları postalanıyor. Bu çalışmaları diğer üniversitelerde başlatmak gerekiyor. Türkiye İlerici Gençliği ile Dayanışma Komitesi'nin kurulması bizi böylesi çalışmalarda yönlendirecektir. Biz de kendi okulumuzda elimizden geleni yapacağız.

Londra'dan bir öğrenci

Bir yüz karası daha!

Başı 2. sayfada

de hiç kimse tanımıyor öyleyse niye anavatanla birleşmeyelim?"tezini öne sürecektir. Rum gericiliği de aynı kışkırtmaya yönelince Ada'nın iki NATO ülkesi Türkiye ve Yunanistan arasında bölünmesi için yol açılmış olacak.

Türkiye'nin yeni Başbakanı Özal'ın birkaç hafta önce söylediği: "Kuzey Kıbrıs'ın tamamı 'serbest bölge' olmalıdır." sözleriyle yukarıdaki gelişmeleri birlikte düşününce olayın ciddiyeti ve gelecekte nelere yol açabileceği daha iyi görülebiliyor.

Kıbrıs adasını tüm yabancı asker ve üslerden arındırmak ve Birleşmiş Milletler'in öncülüğünde bağımsız ve bağlantısız, iki toplumlu ve iki bölgeli federe bir devlet kuruluşunu gerçekleştirme görevi başta Kıbrıs, Türk ve Rum halklarının ve onların Türkiye'deki, Yunanistan'daki, tüm dünyadaki dostlarının önünde duruyor.

ÖLESİYE KORKUYORLAR

29 Kasım tarihli Hürriyet gazetesinde bir vefat ilanı çıktı. Sıkıyönetim Komutanlığı bu yüzden anti-komünist Hürriyet gazetesini süresiz olarak kapattı. Ardından daha anti-komünist Tercüman gazetesi olayı anlatırken ilanı bir kez daha 1. sayfasında yayınladı. Anti-komünistleri serseme çeviren ilanı yorumsuz veriyoruz.

VEFAT

81 yıllık onurlu yaşamının, 61 yılını bu uğraşa adayan üstün insan, öğretmenimiz

MARAT İSMAİL'i

yitirdik. Acımız derindir Ondan öğrendiklerimiz bizlere; BİLEN'in genç kız ve oğullarına yol gösteriyor.

DOSTLARI

DAYANIŞMA GAZETESİ ÇIKTI!

GERÇEĞİN SESİ okurlarının çalışmalarını yakından izlediği, İngiltere'deki dayanışma hareketi aylık İngilizce bir yayın organına kavuştu.

Sendikal, Barış, Bilim-Sanat-Düşünce Özgürlüğü ve Kadın alanlarındaki dayanışma komitelerinin sesi olacak gazetenin adı DAYANIŞMA. *GERÇEĞİN SESİ* DAYANIŞMA'ya yayın hayatında başarılar diler.

"DÜŞMANLAR KINA YAKSIN,DOSTLAR GİRSİN SAFLARA"

Kasım ayı başlarında Pravda, Moskova Radyosu ve diğer sosyalist ülkelerin basını başta olmak üzere, dünya komünist ve işçi hareketinin yayın organları Türkiye Komünist Partisinin 5.Kongresinin yapıldığı haberini ve kardeş partilerin kongreye gönderdikleri kutlama mesajlarını verdiler. 1 Kasım 1983 günü yayınlanan TKP Merkez Komitesi açıklamasında yapılan kongrenin başarıyla tamamlandığı, yeni program ve tüzüğün oybirliği ile kabul edildiği bildirildi.

Açıklamada 5. Kongrenin polisin sürekli saldırısı, döneklerin oportünistlerin yıpratıcı çalışmalarının sürdüğü zor koşullar altında toplandığı belirtilerek, bu olayın 1981 Mayısındaki ağır kayıplara, polisin sürekli saldırılarına rağmen TKP'nin her koşulda çalışmalarını devam ettirmeyi ve parti yönetiminin sürekliliğini sağlamayı başaracak güce ulaştığını kanıtladığı vurgulandı. 5. Kongre'de bir dizi karar ve tezlerin onaylandığı, partinin yeni yönetiminin oluşturulduğu ve Haydar Kutlu'nun Genel Sekreterliğe ve İ. Bilen'in Parti Başkanlığına yeniden seçildiği de duyuruldu.

Bu önemli olaydan kısa bir süre sonra ise dünya işçi sınıfı basını, uluslararası komünist hareketin ve Türkiye işçi sınıfının yiğit bir neferinin, TKP Başkanı İ. Bilen'in ölüm haberini verdi. Moskova Radyosu , İ. Bilen'in 1920 lerde Moskova Doğu Emekçileri Komünist Üniversitesinde okurken taşıdığı parti adıyla "Marat yoldaşı kaybettik" diye vererek, SBKP Merkez Komitesi tarafından T K P Genel Sekreteri Haydar Kutlu'ya gönderilen başsağlığı mesajını yayınladı.

TKP 5. Kongresinde açış konuşmasını yapan İ. Bilen'in 18 Kasım günü öldüğü duyuruldu. 1902de Rize'de doğan İ. Bilen'in hayatı bir işçi olarak sömürü ve bir komünist olarak zulüm, hapis ve sürgün koşullarında geçmişti. TKP'nin çeşitli kademelerinde görev yapan İ. Bilen 1974 te Merkez Komitesi Genel Sekreteri seçildi ve TKP'nin ülke politik yaşamında önemli bir güç haline gelmesini sağlayan atılımın mimarlığını yaptı.

Londra'da ilerici işçilerin düzenledikleri "Bilen Yoldaşı Anma Toplantısı"ndaki bir köşenin resmini ve Nazım Hikmet'in tutuklu bulunan İ. Bilen'in hapishane de öldüğüne dair yanlış bir haber alması üzerine yazdığı "GECE GELEN TELGRAF" şiirini yayınlıyor ve işçi sınıfının bu yiğit evladının, önderinin anısı önünde saygı ile eğiliyoruz. 1 Mayıs'larda "Bilen Yoldaş Çok Yaşa" pankartlarını, onun portrelerini taşıyan işçiler, devrimciler, İ. Bilen'in kızları ve oğulları, O'nun yılmazcasına, inatla son nefesine dek sürdürdüğü kavgayı zafere kavuşturacaklardır.

Gece gelen telgraf
dört heceden ibaretti:
„V e f a t e t t i"
İmza yok.
Bu dört hece bile çok.

Bakıyorum duvara:
duvarda bir yara —
duvarda bir resim —
vefat edenin,
elimle çizmişim.

Saat bir.
Saat üç.
Saat beş.
Polis düdükleri, saatlar...
Yatağım bozulmamış.
Çekmecemde kâatlar:
bazıları
onun el yazıları.
Gece gelen telgraf,
dört heceden ibaret...
Şafak söküyor —
Odam
geceden ibaret.
Avuçlarımda
ellerinin gölgesi dolaşan adam
demir parmaklıklardan gördü son gündüzünü.
Mahpusane doktoru
örterek paltosuyla upuzun yatanın yüzünü:
— Tamam!
dedi.
Bunu belki evvelki akşam
dedi.
Evvelki akşam
ben...

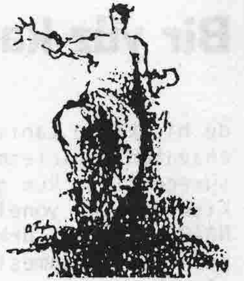
Satıcılar geçiyor mahalleden.
Bakıyorum
gece gelen
telgrafa.
O mükemmel bir kafa
mükemmel bir yürek,
yumruklarıyla erkek
gözleriyle çocuktu.
Hudutsuz ve Allahsız bir baştı o.
Yoldaştı o.

Düşmanlar kına yaksın
dostlar girsin saflara.
Sen gözyaşı göstermeden ağlıyacaksın
gece gelen telgraflara...

1931
(NAZIM HİKMET)

İŞYERLERİNDE NE VAR, NE YOK?

Konfeksiyon işkolunda bir işçiyle söyleşi

RÖPORTAJI YAPAN: CELAL ARIN

Londra'da konfeksiyon işyerleri irili ufaklıdır. Büyüklerinde sendikal varlık sınıfsal düzeye olumlu etkide bulunur. Oysa küçüklerinde böyle bir şey pek yoktur. Keşmekeş ve karmaşa hakimdir.

Uzak dünyadan, farklı kültürden gelen insanlar çok kere dilbilmezliğin yükünü ikinci kambur olarak sırtına vurur ve bu işyerlerine doluşurlar. Yüreklerini Türkiye, Kıbrıs, Pakistan Hindistan, Bangladeş v.b. gibi kendi ülkelerinde bırakarak.

GERÇEĞİN SESİ olarak bu soruna yaklaşırken gerçeğin saptanmasında rehberin konfeksiyon işçilerinin olacağını düşündük ve bu işkolunda çalışan işçi arkadaşlarımızdan birine sorular sorduk:

Soru-İşiniz nasıl? Konfeksiyon da çalışmaktan memnun musun? çalışma düzeni nedir? Örneğin işe nasıl gidip geliyorsunuz?

Yanıt-İşe trenle otobüsle...işyerine yakın oturanlar yaya ve bazıları da benim gibi arabasıyla..gider gelir. Araba dedikse... dedi..durdu. Yanlış anlaşılacağını düşünerek açıklama gereğini duydu. - *Ben çalışıyorum, bizim çocukların anası çalışıyor... çocukta bakıcıya...diyeceğim kreşe gidiyor. Yol parası ağır burada. Otobüsler de, trenler de pahalı ... Arabanın da giderleri çok...işte üçümüzün yol parasına denk...yani ayvaz kasap aynı hesap.*

S-Neden "kreş" derken önce bakıcı dedin?

Y-Kreş değilde ondan...Bakıcı. Ne çocuğun eğitimi var ne de eğlencesi işte...bakıyor, oyalıyor...tek bir oda içinde.

S-Peki, yol parası ağır dedin. Işveren işe gidiş dönüş parası vermiyor mu? O da nasıl şeymiş der gibi baktı.

Y-Yok!..dedi.

S-Ücretler ne kadar? Nasıl ödenir, kim saptar?

Y-Kim saptayacak, usta...İşveren. Ben çok işyerinde çalıştım.Bizim bu işte makinacılık baş iştir.Makinacı parça işi çalışır...Ama ücret hep geriye, aşağıya gider.

S-Mesela?

Y-Mesela...5 yıl önce bir makinacı, bir ceketi 160 kuruşa(penny)dikerdi. Şimdi 150 kuruş...pantolon da etek de düştü

S-Düşünce?

Y-Düşünce,ütücüleri de, ilik - düğme işini yapanları da etkiler..herşeyi, hepimizi...

S-Peki ya geçim, pahalılık?

Y-Pahalılık..biliyorsun...demeye ne lüzum...Geçimse çok zor, zorlaştı. Mesela Makinacı 8 saat çalışıyor idiyse 3 yıl 5 yıl önce. Şimdi 12 - 13 saat çalışıyor...15 saat çalışıyor. Diğerleri de, biz hepimiz de öyle..

S-Nasıl iş bu? Kim saptıyor, nasıl saptanıyor bu iş?

Y-Kim saptayacak,patron...ücreti de o saptar, çalışmayı da, herşeyi de.

S-İşçinin diyeceği yok mudur?

Y-Varsa da yoktur...

S-Kaçak işçi olursa...

"Kaçak"ı turist diye düzeltti.

Y-Bizde turist derler..İşverenin de işine geliyor bu. Adam kaçaktır birkere, polis peşindedir, müfettiş peşindedir...Patron nazlana nazlana 80 yerine 50 verir...olur biter.

S-İşçinin söz hakkı?

Y-Yok!

S-Bunları kaydı kuydu yok tabii?.

Şöyle bir gülümsedi.

Y-Ötekilerin varmı ki? Turistlerin biryana, çalışma hakkı olanların çoğunluğunun da yok. Ayrıca, kaydı olan çok az insanın da ücreti düşük gösterilir.

S-Ve...

Y-Ve'si şu ki, ücreti düşük görülen işçi için sigortaya daha az prim ödenir. İşsizlikte, sigortaya ne kadar kesilmişse o kadar alırsın... Daha bitmedi, İşveren sigorta için kesilen primleri yatırmaz. Emekli olunca işverenin vermesi gereken ikramiyeyi unut,primin yatırılmamış diye sigortadan da bir şey alamazsın, mahkemelerde sürünür gidersin.

Belki de patronun çizdiği kara yazgı, emekliliğin, işsizliğin karagününde bir karabasan gibi çökecekti..

S-Bu, günde 8 saatken çalışma, 10, 12...filan oluyor dedin, olabiliyor dedin...Haftada ne ediyor bu, belli mi? Sabit mi?

"Keşke olsa" diye hayıflandı. *Keşke olsa, günde şu kadar, haftada şu kadar.Olmuyor işte...*diyerek başını salladı.

S-Nasıl oluyor ya?

Y-Nasıl olacak...İşveren gel diyor gidiyorsun..bazen iki saat sonra üç saat sonra iş bitti diyor, dönüyor.

S-Günün gerisinin ücreti..

Y-Yok vermez. çok zaman derki,bu akşam mesai var, çalışırsın üç saat beş saat...

S-Fazla mesainin farklı ücreti?

Y-Yok...vermez. Ve gene devam etti. *Cuma günü akşamı yevmiyeleri öder... Yarın bir şey alayım dersin, şöyle hava almak falan...der ki, yarın iş var...Cumartesi, Pazar "çalışma var."*

S-Hafta tatili ücreti?

Y-Yok vermez..

S-Hafta sonu çalışınca farklı ücret?

Y-Yok...Onu da vermez

Ş-Peki yıllık ücretli tatil?

Y- 3-4 yıl önce vardı. 3 haftalık ücretli tatil verirlerdi.

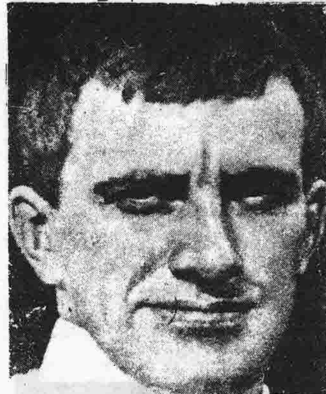
S-Şimdi?

Y-Şimdi kalmadı pek..Yok..Yok gibi.

Böyle"*yok*","*vermez*"derken bakıştık. Gözleri yandı birden, kafasını öne arkaya tıkılattı...Neler yapılması gerektiğini iyi biliyorum der gibi. *"-Düzelmeli, değişmeli"* dedi. *"-Değiştireceğiz."* Umutluydu.

DÜNYA İŞÇİ SINIFININ SANATÇILARI

mayakovski

Sovyet Devriminin en büyük şairlerinden olan Mayakovski 1893'de Gürcistan'da doğdu. Henüz on beş yaşında iken Bolşevik Partisine üye oldu.

1917 Oktobr devriminde ve iç savaş sırasında bir yandan şiir yazmakta, bir yandan da cephe ve cephe gerisindeki propaganda faaliyetlerine yardım etmek amacıyla afişler, desenler çizip, sloganlar hazırlamaktadır.

1923 de Lef (Sol Sanat Cephesi) dergisini kurmuş ve iki yıl yönetmiştir.

1930 da Moskova'da öldü.

Mayakovski'nin iç savaş ve sosyalist örgütlenme dönemlerinde yapmış olduğu posterler ve şiirlerinden oluşan sergi ölümünden iki ay önce Moskova'da açıldığında şunları söylemiştir :

«Bu sergide 20 yıllık çalışmanın hesabını veriyorum. Başlıca amacım şairin çalışması üzerindeki düşüncelerinizi genişletmek. Size şairin lirik ve aşk dolu dizeler meliyerekten yaşayıp giden tatlı kıvırcık bir kuzu olmadığın göstermek istiyorum. Şair, gelişen sınıf savaşımında kelemini proletaryanın silah deposuna götüren en büyük işler karşısında dahi çekilmeyen kişidir.

Tanıdığım bir işçi vardı.
Yalamamıştı
tuzunu alfabenin
Hani

Karacahil derler ya
öyle bir adamdı.
Fakat
Lenin'i dinler

ve söylenen
her şeyi
anlardı.

İngiliz ve Türkiyeli ilerici güçlerin ortak forumu

TÜRKİYE'DE GERÇEK DEMOKRASİ VE ÖZGÜR SEÇİMLER DELEGE KONFERANSI YAPILDI

5 Kasım 1983'te Londra Belediyesi'ne ait toplantı salonunda Türkiye ve İngiltere demokrasi güçlerinin yan yana geldiği konferansta, Türkiye'deki sözde seçimler ve seçim sonrası olası gelişmeler tartışıldı.

İngiltere Devlet Konseyi Üyesi Arthur Davidson'un yönettiği konferansa:

TİP Genel Başkanı Behice Boran, DİSK Yürütme Kurulu Üyesi Kemal Daysal, Barış Derneği Genel Sekreteri Enis Coşkun, İKD Genel Sekreteri Zülal Kılıç, tiyatro yazarı ve yönetmeni Vasıf Öngören, Ressam Nil Yalter, İGD Genel Başkanı A. Muhtar Sökücü ve Genç-Öncü temsilcisi Serdar Can konuşmacı olarak katıldılar.
Konferansa delege gönderen örgütler arasında: İngiliz Komünist Partisi, İngiliz İşçi Partisi, İngiliz barış örgütü olan Nükleer Silahsızlanma Kampanyası (CND), Ulaşım ve Genel Hizmetler İşçileri Sen. (TGWU),Kamu İşçileri Sendikası (NUPE), Ulusal ve Yerel Hükümetler İşçileri Sendikası (NALGO), Sağlık İşçileri Sendikası (KOHSE), Y.Maden İşçileri Sendikası (NUM), Televizyon Teknik Elemanları Sendikası (ACTT), Giyim Konfeksiyon

Sanayii İşçileri Sendikası (NUTGWU), Teknik Elemanlar Sendikası Kadınlar Komitesi, Dünyada Silahsızlanma için Kadın Örgütü, Kıbrıs Kadınlar Ligi, İran Demokratik Kadınlar Derneği, Irak Kadınlar Ligi, Kıbrıs Demokrasi Derneği, Sosyalist Avukatlar Birliği, Genç Komünistler Ligi (YCL), İran Dayanışma Komitesi (CARDRİ), Irak Dayanışma Komitesi (CODİR), Türkiye Dayanışma Kampanyası, İşçi Partisi Bölge örgütleri, Bölge Sendikalar Konseyleri, barış hareketi (CND) şubeleri vardı.
Bu örgütler üst düzey yöneticiler tarafından temsil edildi.

200 dolayındaki delegeler arasında saylavlar, diğer sendika yöneticileri ve tanınmış bilim ve sanat adamları kişisel kapasiteleri ile yer aldılar. Konferansa Londra'daki Türkiyeliler yığınsal olarak katıldılar.

Üç bölüm olarak yapılan konferansın birinci bölümünde Behice Boran, Türkiye'deki genel politik durumu, Cuntanın uygulamalarını, Anayasa ve buna bağlı çıkarılan tüm yasaların içeriğini ortaya koydu. Diğer bütün konuşmacılar kendi alanlarındaki baskıları, uygulamaları ve yürütülen savaşımı anlattılar. Bu seçimlerin cuntaya sivil bir kılıf geçirme oyunu olduğunu vurguladılar.

İkinci bölümde konferans; 1-Behice Boran başkanlığında politik durum, 2-Kemal Daysal başkanlığında sendikal hareket, 3-Enis Coşkun başkanlığında barış hareketi, 4-A. Muhtar Sökücü ve Serdar Can başkanlığında gençlik hareketi, 5-Zülal Kılıç başkanlığında kadın hareketi, 6-Vasıf Öngören ve Nil Yalter başkanlığında bilim, sanat ve düşünce özgürlüğü üzerine 6 ayrı bölüm halinde devam etti.

Delegelerin ilgi alanlarına göre yer aldıkları bu toplantılarda Türkiye demokrasi güçleriyle dayanışmanın yükseltilmesinin yolları tartışıldı, her alanda gelecek dönemde yapılması gerekenler üzerine görüşler ortaya kondu.

Üçüncü bölümde her alanın toplantı raporları okundu, iki İngiliz saylav Chris Smith ve Jeremy Corbyn Türkiye ilerici güçleriyle dayanışmalarını dile getiren konuşmalar yaptılar. Konferans sonunda hazırlanan karar taslağı tartışıldı ve delegelerin oy birliği ile kabul edildi. Konferans kararında seçimlerin hangi koşullarda yapıldığı sergilendikten sonra, bunun hiçbir şekilde demokrasiye dönüş olmadığı vurgulandı ve uluslararası dayanışmanın daha da yükseltilmesi çağrısında bulunuldu.

parlamentoda basın toplantısı

Türkiyeli delegasyon İngiliz kamuoyuna seçimlerin ve seçim sonuçlarının içyüzünü açığa vurmak için bir dizi çalışma yürüttü. Yine 7 Kasım günü saat 16.00 da İşçi Partili saylavlar delegasyon adına parlamentoda bir basın toplantısı düzenledi. Saylav Norman Atkinson'un yönettiği basın toplantısında soruları Behice Boran ve Kemal Daysal yanıtladılar.

İşçi Partisi saylavlarından Ernie Ross ve Ken Eastham, Cuntaya bugüne kadar destek veren muhafazakar hükümetin,sözde seçimleri bir silah olarak kullanacağını bu nedenle de daha sıkı bilgilendirme ve temasın gerekli olduğunu vurguladılar.

Bu arada İngiliz basınına Behice Boran, Kemal Daysal, Enis Coşkun, Zülal Kılıç, Ahmet Muhtar Sökücü, Serdar Can, Vasıf Öngören ve Nil Yalter'in imzalarını taşıyan basın açıklaması dağıtıldı.

İşçi Partisi Başkanı ile toplantı

Türkiye'deki sözde seçimlerin hemen ertesinde, 7 Kasım günü saat 10.00'da İngiliz parlamentosunda. İşçi Partisi Başkanı Eric Heffer ve Uluslararası Bölüm sorumluları ile, Türkiye'de yapılan seçimler üzerine bir toplantı yapıldı.

Konferans nedeniyle İngiltere'de olan Behice Boran, Kemal Daysal, Ahmet Muhtar Sökücü, Serdar Can ve çeşitli alanlardaki dayanışma komitelerinin sekreterlerinin katıldığı toplantıda, Cuntanın yalıtlanması için yapılması gereken çalışmalar tartışıldı ve bu konuda İşçi Partisi'nin olanakları değerlendirildi.

İşçi Partisi Başkanı Eric Heffer, partisinin Avrupa Parlamentosu ve Avrupa Konseyi gibi uluslararası kuruluşlarda Cuntanın yalıtlanması için çabalarını daha da arttıracağını vurguladı.

Toplantı sonunda Eric Heffer'den, İşçi Partisi olarak seçimlerin hemen ardından bu seçimleri tanımadıkları doğrultusunda bir karar geçirmeleri istendi. Eric Heffer Merkez Yönetim Kurulu toplantısının o hafta içinde yapılacağını, bu toplantı gündemine yetiştirilebilirse böyle bir kararın alınacağını belirtti.

Gerçekten İngiliz İşçi Partisi ilk toplantısında Türkiye'deki seçimleri tanımadığı doğrultusunda bir karar kabul etti.

İngiltere'den Dayanışma Sesleri Geliyor!

NEVZAT YILDIRIM

İşçi Partisi M.Y.K.'nin Türkiye üzerine kararı

'Türkiye'de 6 Kasım'da yapılan seçimler hiçbir biçimde demokrasiye dönüş yolunda bir adım olarak bile nitelendirilemez. Tam tersine bu seçimler 1980 darbesi ile erke el koyan Cuntaya arkasında mevcut uygulamalarını devam ettirecekleri "demokratik" bir maske takmıştır.

Yeni seçilen parlamentonun tabi olacağı Anayasa insan haklarına öylesi terstir ki Türkiye halkının uygulamalara yasal yoldan karşı koyması olanaksızdır. Yüzlerce milletvekili adayı ve bazı partilerin bu seçimlere katılması engellendi. Yalnızca Cunta hükümetinde görev almış 3 kişinin liderliğindeki üç partiye seçimlere katılma izni verilmiştir. Böylesi koşullarda bu üç partinin program, politika ve varlık nedenlerinin birbiriyle özdeş olması hiç şaşırtıcı değildir. Tüm dikkatli vetolara rağmen Cumhurbaşkanı General Evren yine de seçilmiş milletvekillerini veto hakkına sahiptir. Bütün bunlara rağmen belirtmeliyiz ki,Türkiye halkı Cuntanın has partisine karşı çıkarak Cuntaya muhalefetini ortaya koymuştur. Muhafazakar eski Başbakan Süleyman Demirel bile Avrupa'daki hükümetlere Türkiye'de sürmekte olan "demokrasi ile militarizm arasında süren savaşıma" sessiz kalmamaları çağrısında bulunmuştur.

Bu nedenle İngiliz İşçi Partisi olarak;
1-Hükümete, Türkiye'ye yapılan tüm destek ve yardımın sona erdirilmesi, Türkiye'de yeni yapılan sahte seçimleri tanımadığını belirtmesi, Barış Derneği ve DİSK davasının kaldırılması da içinde olmak üzere tüm insan haklarının geri verilmesi için Türkiye'ye baskı yapması,
2-Türkiye'nin NATO üyeliğinin askıya alınması,
3-Albaylar Cuntası Yunanistan'ı için olduğu gibi Türkiye'nin Avrupa Konseyi üyeliğinin askıya alınması,
4-Türkiye ile AET ilişkilerinin dondurulması için çağrıda bulunur.

Tam demokratik ve insan haklarına dayalı gerçek bir demokrasiye dönene kadar Türkiye'nin Batılı demokratik kurumlar içersinde yeri yoktur.'

Barış Derneği davası üzerine karar

'Barış Derneğine verilen vahşice mahkumiyet kararı İngiliz İşçi Partisinde infial uyandırmıştır. Barışı savunmanın dışında hiçbir eylem sürdürmeyen 18 Barışsevere 8 yıl hapis ve 18 ay sürgün cezası verilmiştir. Bunlardan biri emekli büyükelçi Mahmut Dikerdem için bu aslında bir ölüm cezasıdır. Çünkü 68 yaşındaki Dikerdem kanser hastasıdır. Askeri mahkemede savaş hali hükümlerince sürdürülen bu davanın adli uygulama ile hiçbir ilgisi yoktur. İngiliz İşçi Partisi adına tüm tutukluların serbest bırakılması ve tüm politik davaların sona erdirilmesi için uluslararası çapta acil eyleme geçilmesi çağrısı yapıyoruz.'

Barış savaşçıları ile dayanışma yükseliyor

Barış Derneğine verilen 8 yıla varan hapis cezalarının duyulması üzerine İngiltere'de barış savaşçıları ile dayanışma eylemleri yükseldi. Kararın verildiği gece koordinasyon içinde çalışan dört komitenin sekreterleri Cahit Baylav, M. Ali Dikerdem, Enis User ve Dürnev User ortak bir bildiri yayınlıyarak İngiliz demokratlarını dayanışmaya çağırdılar.

Ertesi gün İngiliz parlamentosunda 4 İngiliz saylav Roland Boyes, Clare Short, Jeremy Corbyn, Chris Smith ile M.Ali Dikerdem ortak basın toplantısı yaptılar. Toplantıda yapılan basın açıklamasında Türkiye'de demokrasiye dönülüyor yaygarasının hiç bir ciddi yanının olmadığının Barış Derneği davası ile bir kez daha açığa çıktığı vurgulanarak "düşüncelerinden dolayı insanların tutuklandığı bir ülkede yönetim çağdışıdır. Böyle bir ülkede demokrasiden söz edilemez"denmektedir.

Son olarak M. Ali Dikerdem 28 Kasım'da parlamentoda İşçi Partisi Gölge Kabine Üyeleriyle çok sayıda saylava ülkedeki durum hakkında bir brifing verdi.

1964'de Gana'da yapılan uluslararası bir toplantıda Küba'yı temsil eden Özgürlük savaşçısı Che Guavera ve Barış savaşçısı Mahmut Dikerdem.

Türkiye'de Kadın Hakları için Dayanışma Komitesi Yönetim Kurulu oluştu.

9 Kasım 1983'te, komite çalışmalarını o güne kadar sürdüren Türkiyeli kadınların çağrısı üzerine İngiliz demokratik hareketinde aktif olarak yer alan değişik alanlardaki kadın temsilciler biraraya gelerek TKHDK Kurucu Yönetim Kurulu'nu seçtiler, Komite'nin tüzüğünü kabul ettiler ve yapılacak çalışmaları tartıştılar. Yapılan toplantıya TİP Genel Başkanı Behice Boran, İKD Genel Başkanı Beria Onger ve İKD Genel Sekreteri Zülal Kılıç destek ve başarı mesajları gönderdiler.

Yapılan toplantı sonucunda Teknik Elemanlar Sendikası Genel Sekreter Vekili Barbara Switzer Başkanlığa, Tütün İşçileri Sendikası G. Sekreter Vekili Teny Marsland ile Bilimsel Araştırma ve Büro İşçileri Sendikası Yürütme Kurulu Üyesi Mel Read Başkan Vekilliklerine, Dürnev User Genel Sekreterliğe, Ulusal Kadın Örgütü Yürütme Kurulu Üyesi Jean Tate ise Saymanlığa seçildiler.

İKD Genel Sekreteri Zülal Kılıç ve TKHDK Genel Sekreteri Dürnev User konferansta yapılan"Kadın Hareketi" toplantısında İngiliz kadınlarla

Yönetim Kuruluna seçilenler şunlardır; Jo Richardson-Saylav, İşçi Partisi Merkez Yönetim Kurulu Üyesi, Margaret Beckett-Saylav, Anne Clywd-Avrupa Parlamentosu Üyesi, Joyce Gould-İşçi Partisi Kadın Kolu Başkanı, Margaret Bowden -Komünist Partisi Kadın Kolu Başkanı, Helena Kennedy - Sosyalist Avukatlar Birliği Başkanı, Ann Field Basın İşçileri Sendikası Yür. K. Üyesi, Sandra Horne-T.V. Teknisyenleri Sen. Yür. K. Üyesi, Megan Dobney-Grafik, Baskı İşç. Sen. Yür. K. Üyesi, Connie Seifert- Nükleer Silahsızlanma için Kadın Örgütü Y. K. Üyesi, Blanche Flannery-Sheffield Sendikalar Konseyi, Ann Sedley-NCCL Kadın Birimi Başkanı, Caroline Osborne (Dikerdem) sanat tarihi öğretmeni, Dr. Akgül Baylav, Ayşe Öncü ve Ayşe Satış.